

**Şair Refik DURBAŞ'ın YAZDIĞI
20 Kasım 2010
DÜNYA ÇOCUK HAKLARI GÜNÜ BİLDİRİSİ'Nİ
SUNUYORUZ**

Türkiye'de ilk kez 20 Kasım 2010 Dünya Çocuk Hakları Günü nedeniyle **Refik Durbaş** tarafından bildiri yazıldı. 20 Kasım Dünya Çocuk Hakları Günü nedeniyle hazırlanan bildirin Türkçe-İngilizce metnini sunuyoruz:

ÇOCUKLUĞUM EN TEMEL HAKKIMDIR

REFİK DURBAŞ

Çocukluğum Hak'tır, haklılığımdır benim.

Çocukluğum en temel hakkımdır çünkü...

Adımı çocukluğumdan alırım; yeryüzünden ve gökyüzünden; aydan ve yıldızlardan, akarsular ve denizlerden, kimliği kimliğimde yazılı ovalar ve dağlardan, ayvanın sarısından ve elmanın tadından; kavakların kederinden ve söğütlerin neşesinden alırım.

Adım kendimdir, kişiliğimdir, benliğimdir.

Kendim görüşlerimin ifadesi; kişiliğim her türlü bilgiyi edinme becerisi, benliğim din ve vicdan özgürlüğüdür.

Soyadım fiziksel, zihinsel, ruhsal, ahlaki ve sosyal gelişmem açısından yeterli yaşam standardına ulaşma hakkına sahipliğimdir. Eğitim hakkına sahipliğimdir.

Oyunlarımda savaş yoktur, başkasının hakkına tecavüz, hırsızlık, yalan-dolan, uyuşturucu kullanımı yoktur.

Beşiğime tank, tüfek, bomba gölgesinin düşmesini istemem; düşlerimin talan edilmesini, geçmişimin tarihi ne kadar ki, ama geleceğimin tecavüze uğramasını da istemem.

Rüyalarımnda açlık, işkence, ceza ve yasa dışı işlemler yoktur.

Rüyalarımnda derenin kumu güneştir, bulut yağmura kardeştir.

Dağ dağa komşudur, ama bulut yoksa başında dağ kimle konuşur?

Ben aç kalırsam, çocukluğumu daha yaşamadan en zor koşullarda çalışırsam, tapusuz mal misali diyardan diyara savrulursam, her türlü tecavüze maruz kalırsam içinizdeki, kalbinizdeki çocuk ve çocukluğunuz kimle konuşur?

Dünya yüzünde kim ki çocukluğu ile barışıktır, onun dünyası bütünüyle barışıktır.

Kar yağdı kar üstüne, nar düştü kar üstüne...

Ateş içinde köz vardır, söz içinde söz vardır.

Benim yüreğimde sevinç vardır, özgürlük vardır, çocukluğum vardır.

Çocuğum çünkü, çocukluğum çocuktur benim.

MY CHILDHOOD IS MY BASIC RIGHT

REFİK DURBAŞ

My childhood is my intrinsic right. It is my prerogative.

It is my basic right.

I owe my name to my childhood; to the earth and the sky; to the moon and the stars, to the rivers and the seas, to the hills and the dales as registered in my birth certificate; to the yellow color of the quince and to the taste of the apple; to the sorrow of the poplars and to the joy of the willows.

My name is my identity, my self, my personality.

My self is the expression of my opinions; my personality my skill of acquiring all sorts of knowledge; my selfhood is the expression of the freedom of my persuasion and conscience.

My family name connotes the acquisition and free enjoyment of corporeal, spiritual, mental, moral and social developments as well as my benefiting of educational facilities.

My games involve no fighting and are free of all encroachments on other citizens' rights, of theft, of barefaced lies and drug addiction.

I hate to see my cradle besieged by tanks, guns and bombs, and my dreams plundered; I want my brief past and long future to be safe and secure.

Hunger, torture, punishment and illicit acts do not haunt my dreams.

The sand of the stream is my sun and the cloud is the rain's brother in my dreams.

Mountains concur with each other and without clouds mountains remain speechless.

If I remain hungry, labor under appalling conditions before stepping the threshold of adulthood, am swept to and fro by the adverse winds of ill fortune and am bleaguered by all sorts of catastrophic events, the child in my heart will be deprived of company and condemned to solitude.

The person in peace with his own world is in peace with the world at large.
Snow flakes fall over the snow and pomegranate grains fall over the snow...
Fire contains live coals among its ashes, words contain other words within.
My heart contains joy, freedom and my childhood.
After all, I am a child, and my childhood is but a child.

Translated by
Ender Gürol

Fotoğraf: Refik Durbaş

